

ERMITÁŽ

Poustevna. Stará, rozštěpená lípa. Jabloňový sad. Poustevník sedí na stromě, je to Merlin.

Merlin   */jako poustevník, zpívá keltskou píseň/*

Merlin, Merlin, pelec c et-hu

ken beuré-ze ho ki du

Ou ou ou ououououou

jou ou ou ou

/Přeruší zpěv/ Ta stará keltská píseň má sto dvacet slok. Než se tu objeví sir Mordred a sir Lancelot, zazpívám ještě jednu sloku.

/Zpívá/

Mont a rann da glask d ar flouren

ar béler glaz ha nn aour geoten

Ou ou ou ououou

jou ou ou ou

/Přicházejí sir Lancelot a sir Mordred. Rozhlížejí se, jsou unaveni, hledají, kde by si odpočinuli. Sir Lancelot si lehne pod jabloň a usne. Mordred brousí kolem kaple /

Merlin   Bůh tě provázej na tvých cestách!

Mordred   Bůh ti žehnej.

Merlin   Nechtěl bys med? */Olizuje si prsty, ukazuje na strom/*

Mordred   Díky, zbožný muži. Kde ses tu vzal?

Merlin   Seděl jsem tam nahoře. Vyhlížel jsem do dálky a pořádně jsem se nedržel.

Mordred Koho očekáváš z dálky, tady v osamělém lese?

Merlin Dva rytíře.

Mordred My jsme dva rytíři. Já a ten druhý, co usunul támhle pod jabloní.

Merlin */si ho prohlíží/* Vás nečekám. Očekávám dva rytíře, kteří se vydali po temné, neblahé cestě, a já je musím od ní odvrátit.

Mordred My jsme na cestě, chceme nalézt grál, a jsme dlouhým putováním unaveni.

Merlin Jmenují se sir Lancelot a sir Mordred!

Mordred */se zastaví/* Kdo se tak jmenuje?

Merlin Ach, byl bych rád, kdyby nepřišli! Pomodli se za mou nebohou duši, bojím se!

Mordred Čeho by ses měl bát?

Merlin Mají tak velké nohy, jeden z nich mě chce ušlapat.

Mordred */se směje/* Ušlapat? Proč?

Merlin Protože jim řeknu pravdu! To v jednom z nich vzbudí strašný hněv.

Mordred Ty jim chceš říct pravdu? Jakou pravdu? Co víš o siru Mordredovi a siru Lancelotovi?

Merlin Jojo! Jen kdybych to nemusel říct!

Mordred Co jim musíš říct.

Merlin Král Artuš a jeho říše je v nebezpečí, protože ti dva je zahubí. To jim musím říct.

Mordred Sir Lancelot, říkáš?

Merlin A sir Mordred, sir Mordred!

Mordred Sira Mordreda dobře znám! Mýlíš se, zbožný muži. Usiluje o dokonalost a osvícení, chtěl by nalézt grál!

Merlin */přistoupí těsně k Mordredovi a vykřikne mu do obličeje/* Nikdy grál nenajde!

/Mordred ustoupí o krok, chce Merlina udeřit, ale opanuje se a zůstane dále zbožným poutníkem/

/klidně, jako by nic nepozoroval/ Ty si snad myslíš, že touží po dobru. Je to pokrytec, sedl jsi mu na lep.

Mordred Změnil se.

Merlin To se ti jen tak zdá!

Mordred Dříve byl závistivý, teď už ne.

Merlin To se ti jen tak zdá!

Mordred Dřív nenáviděl svého otce, ale odpustil mu.

Merlin To se ti jen tak zdá!

Mordred Proč si to myslíš?

Merlin Víím to.

Mordred Ty to víš?

Merlin */se zastaví/* Ano, protože Bůh to ví.

Mordred Ach, a ty jsi zřejmě jako Bůh?

Merlin Ochutnej můj med! Ještě ho mám na prstech! */strká mu prst do úst/*

Mordred */vztekle/* Jdi pryč! - Pustil jsem si tě moc blízko k tělu.

Merlin */si otře prst o Mordredův kabát/* Ukážu ti, jaký jsi.

Mordred */ho odstrčí zhnuseně od sebe/* Ty svinský všiváku! Já jsem sir Mordred!

Merlin Ty jsi sir Mordred? */Nutí se do zlosti/* To mě pak mrzí, že jsem strkal svůj medový prst do tvé prolhané huby! Málem jsem ho už nikdy nevyndal, protože máš hubu plnou svinstva! Latrínu plnou zloby a závisti! Otče na nebesích, musím s ním tak mluvit, jinak to nejde.

/Sir Mordred ho popadne za vlasy, Merlin padne na zem/

/křičí/ Vidiš, já to předpověděl! Ty mě zabiješ! Jsem zbožný muž, sbírám med, ale ty mě zabiješ!

Mordred Zmiz! Nepokoušej mě!

Merlin Ty nejsi zbožný – ty jsi ješitný! Ty se ve své zbožnosti vzhlížíš! Jsi stejná opice, jako dřív! Ješitný! Ješitný! Ješitný!

/Sir Mordred se na něho znovu vrhá/

Jsi vrah! Kdybys věděl, co se ještě z tebe stane! Já to vím! Při vyslovení tvého jména si lidé odplivnou! A tak rychle si odplivnou, že tvé jméno bude nakonec totéž jako slina a hlen. */Plivne/* Takhle! To znamená Mordred! */Znovu plivne/* Mordred! *Plivne/* Tak! */Znovu plivne/*

/Sir Mordred po něm šlape a bije ho/

Ptáci serou na tvou hlavu! Já ale vstoupím osvobozený k Bohu na nebesa! */Opět klesá/* Pane, odpusť mi mou hrdost!

/Sir Mordred ho ušlape k smrti/

Mordred Idiotský žvanile!

/Ve stejném okamžiku, když Merlin padne mrtev, vzlétne pták, Merlin pták, a současně stojí nahoře Merlin nedotčený a shlíží na Mordreda a mrtvého poustevníka/

Lancelot */se probudí, vstane/* Vola jsi mě, Mordrede?

Mordred Musíme se modlit a kát, Lancelote.

Lancelot */spatří mrtvého poustevníka/* Kdo je to?

Mordred Vzali jsme na sebe vinu.

Lancelot */zděšeně/* Mordrede!

Mordred Musel jsem to udělat. Nemohl jsem to déle snášet.

Lancelot Zbožný muž! Stařec!

Mordred Udělal jsem to kvůli tobě.

Lancelot */se sklání nad mrtvým/* Nikdy jsem ho neviděl, neznám ho.

Mordred Jsi můj přítel! Nebyl bys to udělal? Byl bys strpěl, kdyby o mně někdo mluvil zle? Měl jsem připustit, aby ta slova křičel do lesa?

Lancelot Ježíši Kriste, vysvobod' mne!

Mordred Musel jsem mu rozšlapat hubu.

Lancelot Och! Och!

Mordred Naříkáš nade mnou? Ale ty jsi vinen, Lancelote! Ty!

/Mlčení/

Lancelot Ach Mordrede, co jsi to kvůli mně učinil! Už nikdy v životě nebudu šťastný.

Merlin */křičí vztekle dolů/* Dal jsem si takovou námahu, ty hlupáku!
Takovou námahu! Myslíš si, že je snadné tak rychle se proměnit, nejdřív v poustevníka, potom v ptáka? V mém věku! Lancelote! Ty hlupáku!

/Sir Lancelot neslyší Merlinův křik, sedí na kameni. Beznaděje. Smutek/

Merlin se obléká za tlustou starou kuplířku, vycpává si tělo polštáři, líčí se

Merlin Gawaine! Gawaine! Jdeš správnou cestou? Chceš nalézt grál, ale já o tom pochybuji....! Musím tě vyzkoušet, Gawaine. Doufám, že obstojíš!

/Sedne si na kraj cesty. Sir Gawain přichází/

/jako kuplířka/ Hej, ty, mladý muži! Sire Gawaine!

Gawain Odkud mě znáš, holčičko?

Merlin Nebyls v „Sanspareilu“? */zpívá/*
... když Nový rok se slavil,
byls vyfocen bez šatů s dámami,
které jsi příjemně bavil.

Gawain Ano, to jsem byl já. Ale na tebe si nevzpomínám.

Merlin Tady je ta fotka. */Podává mu fotografii/*

Gawain Hrome, to je ale pěkná prasárnička. Na tebe si ale nevzpomínám.

Merlin Slyšel jsi někdy o svůdné Orgelouse?

Gawain To jsi ty?

Merlin Připadám ti taková?

Gawain */směje se/* Kdybych nebyl složil slib, už bych své kopí napřímil.

Merlin Pojd' jen se mnou, za stovkou žen v Chastelmarveilu.

Gawain Stovkou žen?

Merlin Sedí tam a čekají, kdo je vysvobodí.

Gawain Vysvobodí? Od čeho?

Merlin */vříská/* Od čeho? Od čeho? Taková hloupá otázka. Nevěříš si!

Gawain Sto žen! Když si to představím!

Merlin Radši si to nepředstavuj! */Zapomene se, vypadne z role/* Odpadlíku!
Zrádče! Křivopřísežníku!

Gawain Hola, stárá, opatrně!

Merlin Ty přece nemáš čas! - Je třeba nejdřív zvítězit nad Klingsorem,
který ty dámy uvěznil a nedovoluje jim, aby si přišly na své. Sedí
tam v salóne a pomalu už plesnivějí. Máš chuť do toho jít?

Gawain Ne, nemám. Já totiž složil slib, rozumíš?

Merlin Jaký směšný slib jsi složil?

Gawain */zmateně jako školák/* Že se nikde nezdržím...

Merlin */přísně/* To je všechno?

Gawain Ne, to není všechno.... A že se nedotknu žádné ženy...

Merlin */přísně/* Dál! */vztekle/* Dál!Dál!

Gawain Ano, a kromě toho...

Merlin */přísně/* Víš ty aspoň proč?

Gawain */odloží zlostně přilbu/* Hele, já se od tebe nenechám zkoušet!

Merlin */polekaně/* Já ti přece nechci zkazit náladu!

Gawain */vezme opět přilbu/* Grál! Grál! Kvůli grálu, protože chci nalézt
grál... musím ho nalézt!

Merlin Kdo ti to poručil?

Gawain Mám pocit, že si ze mne utahuješ.

Merlin */polekaně/* Ne! ne! Tak tedy grál...

Gawain To je něco nejvyššího! Rozumíš?

Merlin Neé.

Gawain Musím nalézt grál. Když ho nenajdu ... */vztekle/* Proč ti to všechno vykládám? Stejně to nepochopíš!

Merlin Néé.

Gawain */křičí/* To pak bude můj život k ničemu!

Merlin Teď mě poslouchej, mládenče! Vyprávěl jsi mi tu dlouhou historii... dlouhá vlastně nebyla, ale zmatená. Já ti teď dám jednu dobrou radu. Ty hledáš ten svůj grál, ale nemáš tušení, kde ho můžeš nalézt. Já ti teď poradím: zdvihni sukni nějaké fešné dáme a podívej se důkladně, jestli se neskryvá tam. Až tam budeš, tak tam najdeš ten svůj grál, a nebudeš chtít víc ven.

Gawain */směje se/* Tak mi ukaž, jak se dostanu ke Klingsorově věži, kde je zajatá krásná Orgelousa! Chci se utkat s Klingsorem a vysvobodit všechny ženy ze zajetí!

-Hned, hned, křičel proměněný Merlin, hrom a peklo, ukážu ti tu věž, doufám, že ten strašný boj nepřežiješ!

A odstrčil Gawaina vztekle od sebe, ke Klingsorově věži.

Merlin Nechci už! Nechci už mít s touhle proklatou světovou historií nic společného! Všech mám dost! Nikoho nechci ani vidět! Žádného moralistu! Žádného kapitalistu! Žádného strukturalistu! Žádného royalistu! Žádného policistu! Ať po mně pátrají, ať pošlou zvědy třeba na nebesa! Já zmizím, teď do Brocaliandského lesa!

Les

Merlin, Viviana, mladá víla.

Viviana Kdybych uměla čarovat jako ty, tak bych udělala to, že...

Merlin */vzrušeně/* Ty prstíčky, ach, ty sladké prstíčky! */olizuje jí prstíčky/*

Viviana ... že bych tě začarovala, abys odtud už nikdy neodešel. Jak jsi starý?

Merlin Starý, prastarý, ale skočím na tebe jako mladý kozlíček.

Viviana */směje se/* Je čarování těžké, Merline?

Merlin Vůbec ne, ani trochu! */Zatřese rukávem, vypadne králik. Dá Vivianě králíka/*

Viviana Ne, takhle ne! To zná každý, to je jenom trik, znám to z cirkusu.

Merlin Promiň!

Viviana Chtěla bych s tebou ležet pod kvetoucím keřem! V hlohovém houští! Vyčaruj tu hloh!

Merlin Ovinu se nohama kolem tvého krásného krčku.

Viviana Ano, pojd'!

/Leží do sebe zaklesnutí a kolem nich se pne hlohové houští. Vzdechání hihňání, sténání. Viviana po chvíli/

Merline, musí se vyslovit nějaké zaříkadlo? Nebo jak to děláš?

Řekni mi to! Chci se od tebe učit! Všechno, co znáš!

Merlin */se směje/* Vyčůráám se tu na zem a na tom místě se objeví mladý rytíř!

Viviana Nechci mladého rytíře, chci tebe!

Merlin Viviano, Viviano, ty krásná lesní panno. */Hladí ji/*

Viviana Zůstaneš u mne, nebo se vrátíš ke svým rytířům?

Merlin */smutně/* Volají mne! Slyším, jak mě volají!
/Viviana naslouchá. Merlin volá/
Artuš! Lancelot! Gawain! - Ach, ten prokletý Mordred.

Viviana Řekni mi, umíš svým kouzlem způsobit, že se někdo nemůže pohnout z místa?

Merlin To je maličkost!

Viviana Ach, Merline.

Merlin Ale tobě to neprozradím.

NÁVRAT DOMŮ

Rytíři se vracejí z cesty za grálem rozrušení, otrhaní, jako kdyby se vraceli z bitvy. Král Artuš sedí sám u stolu.

Kay Sir Nabon se vrátil, je nemocen, sir Orilus se vrátil, pomatený. Sir Mordred se vrátil.

Artuš Sir Lancelot se nevrátil?

Kay Ale ano, vrátil se, byl velice sklíčený, nechtěl s nikým mluvit.

Artuš Ten ho musel najít!

Kay Sir Gawain se vrátil.

Artuš Taky ho nenašel!

Kay Však ho taky přestal hledat. Ale zato osvobodil 100 žen z Klingsorovy věže, a je bohatý.

Artuš Mladý Gareth se vrací! Nalezl jsi grál?

Gareth Viděl jsem znamení na nebi! Byla to obrovská mísa, chvěla se a zářila pod hvězdným nebem.

Kay Něco se ti zdálo.

Artuš Co to znamená? Co to znamená?

Kay Merlin to ví! Merlin ať nám to vysvětlí!

Gareth Kde je vůbec Merlin?

Hlasy Merline! Merline! Merline! Merline!

Artuš Merlin nás neslyší. Často jsem ho volal, Merlin neslyšel.

Hlasy Merline! Merline! Merline!

Artuš Sir Gawain byl poslední, kdo s ním mluvil. Gawain slyšel jeho hlas v Broceliandském lese.

Hlasy Merline! Merline!

Artuš Řekl Gawainovi, že už se nikdy nevrátí. Viviana z něho vymámila tajemství, uvěznila ho do hlohového houští.

Přichází Mordred a Agrawain, hovoří spolu.

/ Vidí je král Artuš. Sir Agrawain předstírá překvapení. Pak oba zmlknou, předstírají rozpaky a usmívají se/

Artuš O čem hovoříte?

Mordred Kdo?

Artuš Vy dva!

Agrawain Říkali jsme jen o siru Lancelotovi ...

Artuš O rytíři Lancelotovi... to je v pořádku. */Odchází/*

Mordred */volá za ním/* Sázeli jsme se.

Artuš */se otočí/* Chceš mě dráždit.

Agrawain Sázeli jsme se, že sir Lancelot...

Mordred Ne, že královna Ginevra...

Agrawain Že Ginevra a Lancelot...

Artuš Kvůli čemu jste se sázeli!

/Mlčení. Artuš se rozhlíží o bratřích/

Mordred Sázeli jsme se, že je král Artuš spravedlivý, že nikoho nešetří, když jde o pravdu, ani sebe sama.

Artuš Taky, že ano.

Mordred Ani královnu, i když ji nade všechno miluje.

Artuš Ano. Ano. A co s tou sázkou?

Mordred Ledaže by to nevěděl

Artuš Co?

Mordred Sir Agrawain tvrdí, že to nevíš. Já ale tvrdím, že to víš už dlouho, ale nechceš to vědět.

Artuš Co? Co?

Mordred Protože si nedovedu představit, že by král nevěděl, o čem se už léta hovoří a čemu se všichni smějí.

/Na okamžik teď všichni ztichnou, pak znenadání přiskoč král Artuš k Mordredovi, chytne ho pod krkem a třese jím/

Artuš */bez sebe rozrušením/* Ty pokrytecká svině! Ty sprostý lumpe!

/Mordred sebou mrská a křičí/

Agrawain */křičí na všechny strany/* Pomoc!/ Pomoc! Král uškrtí sira Mordreda! Král uškrtí svého syna! Královna podvádí krále se sirem Lancelotem! Královna podvádí krále se sirem Lancelotem! Král tomu nechce uvěřit! Královna podvádí krále se sirem Lancelotem!

/Přiběhne sir Kay, roztrhne krále a Mordreda. Král Artuš vyčerpaně usedne. Sir Mordred se zdvihne, oklepává si ze šatů prach. Sir Kay vyhání zvědavce/

Mordred */si ohmatává košili/* A mám po drahém límci. K vzteku. Schválně jsem si ho dal poslat až z Burgundska. Kdo mi tady v Anglii takový límec vyšije!

Kay Vy ničemní bratři! Nejste ve své kůži, dokud nezasijete nějaké zlo!

Agrawain Dokážeme to! Dokážeme to!

Kay Zkuste to, a uvidíte, jak král soudí! Rozmlátí vám ty vaše prohané rypáky!

Mordred Dokážeme to! Dnes v noci!

Kay */se škaredí na Mordreda, který se ustavičně zaměstnává svým oděvem/* Opice jedna fintivá!

Mordred Královna musí být upálena. */Neustále oklepává šaty/*

Královnina ložnice

/Královna Ginevra leží v posteli Je slyšet klepání na dveře/

Ginevra Kdo je?

Artuš */vstupuje/* Proč se ptáš? Kdo by to měl být? Koho čekáš? A proč tak jasně plápolá oheň?

Ginevra Mrazilo mě, když jsem uléhala. Oheň ještě doutnal.

Artuš Jsou ale na něm dvě čerstvá polena.

Ginevra Ach ano.

/mlčení/

Artuš Prosím tě, vstaň a pojd' se mnou

Ginevra Kam mám jít s tebou teď v noci?

Artuš Chci jít k Panně Marii na kopec. A ty půjdeš se mnou a budem tam přes noc spolu ležet a modlit se.

Ginevra Proč tam chceš jít dnes v noci?

Artuš Chci tam jít.

Ginevra Proč zrovna dnešní noc?

Artuš Před deseti léty mi Svatá Panna pomohla, když jsme všichni byli ve veliké nouzi, vzpomínáš si ještě?

Ginevra */zabrána do svých myšlenek/* Bylo to za té velké bitvy u Arestuelu, kdy tě Lancelot zachránil ze zajetí?

Artuš Ach, královno Ginevro, jak málo mě miluješ!

/Královna Ginevra se rozpláče, vstane z postele a běží ke králi Artušovi, klekne před ním, obejmě mu kolena, tak setrvá dlouhou dobu. Oba mlčí/

Musíš dnes v noci jít se mnou a modlit se. Už je čas. Pojd'!

Ginevra Nemohu.

Artuš Ginevro, prosím tě o to.

Ginevra Nemohu, já nemohu. */Leží bez pohnutí na zemi/*

/Artuš chvíli čeká, pak odejde, královna Ginevra leží dlouhou dobu na zemi/

Lancelotův hlas

Ginevro! Ginevro! Proč pláčeš Ginevro?

Ginevra Byl tu král, chtěl, abych sním šla tuto noc do kaple.

Lancelot Ano, viděl jsem ho.

Ginevra Nešplhej sem po zdi! Určitě ukryl za kameny zvědy.

Lancelot Dával jsem pozor. Nikoho jsem neviděl.

Ginevra Slyšela jsem, jako by venku po chodbách řinčelo železo. Chtějí nás dnes dopadnout a usmrtit.

Lancelot Ještě nikdy nás nedopadli! Ginevra, pusť mě dovnitř. Pomoz mi, ať nepadnu!

/Ginevra přistoupí k oknu a pomáhá Lancelotovi, Sir Lancelot je zraněný z boje, celé tělo má zakrvácené/

Ginevra Bojím se.

Lancelot Miluju tě.

Ginevra Říkal jsi, že jsi nikoho neviděl, proč jsi tak zakrvácený?

Lancelot To mě podrásalo trnité křoví na zdi.

Ginevra Pobil jsi hlídače, vyslídili tě.

Lancelot Chci k tobě do postele. Proč nic neříkáš?

/Líbá ji. Svlékají se, objímají. Silný hluk přede dveřmi, lomcování mohutné rány na dveře, řinčení zbraní/

Hlas Agrawaina

Královno! Otevři dveře! Musíme se přesvědčit, kdo je uvnitř, král to chce vědět!

Lancelot */vyskočí, řítí se k oknu/* Dole taky stojí lidé! Nemohu vyskočit z okna!

Hlas Agrawaina

Královno. Vyrážíme dveře.

/Sir Lancelot vyrve dveře od oblékárny, vrazí dovnitř. Královna Ginevra zastrčí kusy jeho oděvu pod postel. Sáhne po prostěradle, aby se jím přikryla, ale pak je opět odhodí. Položí se nahá na postel. Dveře se s rachotem otevřou, dovnitř se vhrnou muži v brnění, jako první sir Agrawain, za ním sir Mordred. Spatří královnu nahou na posteli a zůstanou stát/

Agrawain */po chvíli ticha/ Vstaň, královno! Kde jsi ukryla Lancelota? - Kde jsi ho ukryla?*

/Ginevra neodpovídá. Vstane z postele; nahá královna stojí ve své vznešenosti před muži v pancéřovém odění. Neodvažují se pokročit blíž/

/Slídí po pokoji. Zdvihne do výšky prostěradlo/ Na polštáři je krev.

Ginevra Často na mne přijde krvácení z nosu.

Agrawain Tady jsou kapky krve na podlaze, vedou od okna sem.

Ginevra Vstala jsem a šla k oknu.

Mordred */obchází nahou královnu/ Máte skvrny na stehnech, je to otisk zakrvácené dlaně.*

Agrawain */ozbrojencům/ Hleďte ho! Vezměte oheň a posviťte do všech koutů!*

/Ozbrojenci vezmou z krbu hořící poleno a hledají/

I tady vidím kapky krve na podlaze, vedou ke dveřím do komory.
Kde ty se tu vzaly, královno?

Ginevra Chtěla jsem do oblékárny, ale dveře byly zavřené.

Agrawain */lomcuje dveřmi/ Kde je klíč?*

Ginevra Ztratila jsem ho.

Agrawain Škoda. Pak musíme dveře vylomit.

Ginevra */vykřikne v hrůze/ Ne! Já nechci!*

Dveře se rozletí. Vyběhne sir Lancelot, který si kolem sebe přehodil a ovinul královniny šaty a šátky, vyhlíží jako groteskní, fantastický démon. Odstrčí stranou sira Agrawaina, vytrhne jednomu z mužů z rukou poleno, jeho hořící konec vmáčkne siru Agrawainovi do obličeje. Ten vykřikne a padne na zem. Sir Lancelot postupuje, mávaje pochodní, posléze ve zmatku unikne. Zatímco sir Mordred stojí v celém tom zmatku zdánlivě nezúčastněně a pozoruje královnu, objeví sir Gareth ubitého bratra, sira Agrawaina.

Gareth   Agrawain je mrtev! Lancelot zabil Agrawaina! - Mordrede, tady leží náš bratr Agrawain.

Mordred   */si prohlíží královnu Ginevru/* Ještě nikdy jsem neviděl královnu tak krásnou. Jaká škoda, madame, že vás musí můj otec dát zítra upálit.

Svítání

Průvod, který doprovází Ginevru k hranici - duchovní, kat, mniši, vězeňští dozorci - si razí cestu obecnstvem a vychází otevřeným východem do volného prostoru.

Na galerii král Artuš, sir Kay, sir Gawain, sir Mordred a mladičký sir Gareth

Artuš   */siru Kayovi, který se dívá dolů/* Přišlo jich mnoho?

Kay   Ano, králi, pěkný houf lidí, víc žen než mužů, tak už to bývá.

Artuš   Co říkají?

Gawain   */zle/* Jsou nespokojeni. Mají pravdu, když jsou nespokojeni.

Artuš   Dostavili se moji rytíři k popravišti?

Kay   Pár jich tam došlo, ale většina se omluvila.

Artuš   Musí být u toho. Na co se vymlouvají?

Kay Sir Dodinas řekl, že zrovna dnes vdává dceru, sir Orilus musil domů kvůli dědickým záležitostem...

Gawain A já tam taky nejsem! Nechci vidět královnu jak hoří!

Kay Jsi-li toho mínění, že s ortelem není něco v pořádku, mohls to přece říci během procesu.

Gawain Co bych měl říkat, nic nevím, já u toho nebyl, když jste to zpunktovali. Jdu ke svým psům, tam mi bude líp. */Odchází/*

/Mordred za ním štěká/

Kay */u okna, dívá se dolů/* Dyt' ani neumí číst, co ten s tím dělá? Vrtí lejestrem před nosem sem a tam. Měl by si vypucovat brejle. */Pláče/* To se dá takovému tulpasovi vysokej úřad a ten tam ted' stojí a nepřečte ani vobyčejnou vyhlášku.

Mordred Jedná se o rozsudek smrti.

Kay Vy jste pořád tady? Račte opustit galerii! Sem smí jen král.

Mordred Král ale musí taky k popravišti!

Kay Nemusí, nemusí! Podle zákona to není nutné.

/Vystrkuje všechny tři bratry z galerie, mladičkový sir Gareth mu uklouzne a schová se/

Však se pak ukáže!

Artuš Nepotřebuji tě, Kayi.

Kay Potřebuješ vedle sebe někoho, kdo s tebou soucítí.

Artuš Jen jdi.

Kay V takový smolný den, jako je ten dnešní, jsem zase jednou rád, že jsem tenkrát nevytáh meč, že jsem ho tam nechal trčet. To jsem měl tenkrát čuch.

Artuš Jdi už, jdi!

Kay No, tak teda jdu. Zahraju si špeha a poslechnu, co si lidi povídají.

/Jde dolů/

/Král je sám. Vrhne úzkostlivý pohled dolů k popravišti; nemůže ten pohled snést, trhne záclonou, aby zakryl okno. Mladičkový sir Gareth vypadne zpoza záclony/

Artuš Co tu děláš?

Gareth Nemohu tam dolů

Artuš */vztekle/* Rozkázal jsem abyste tam šli.

Gareth Ano, králi, ale já nemohu.

Artuš "Já nemohu"! Myslíš si, že jsem ji odsoudil neprávem? */Křičí/* Když máš za to, že byla odsouzena právem, musíš taky snést, když bude upálena!

Gareth To nemohu! To je příliš hrůzné!

Artuš Chceš se přece stát rytířem.

Gareth Ano, to chci.

Artuš Pak se taky musíš učit zabíjet druhé.

Gareth Ovšem! To je něco jiného.

Artuš Kolik ti je, Garethe?

Gareth Bude mi patnáct.

Artuš Byl jsem tak starý jako ty, když jsem z kamene vytáhl meč. Tenkrát mi bylo čtrnáct.

Gareth Ach ano, ta slavná historka!

Artuš Ty ji znáš?

- Gareth Samozřejmě! Tu zná každý! Je přece v čítankách.
- Artuš Líbí se ti?
- Gareth Ano, velmi.
- Artuš Co sis při ní myslel, když jsi ji četl?
- Gareth Že bych chtěl být taky tak slavným rytířem na dvoře krále Artuše, jako můj bratr Gawain.
- Artuš A jako sir Lancelot.
- Gareth Ano, i jako sir Lancelot! Ten je ... */hledá výraz, odpovídající řeči mladých lidí/*
- Artuš */tiše, opatrně/* Bezva?
- Gareth Ano, bezva!
- Artuš Já ti teď řeknu, proč jsem se vyptával. Nevím totiž, jestli jsem všechno udělal správně.
- /Gareth se směje/*
- Gareth Král přece dělá všechno správně, jinak by nebyl král. Ten nemůže pochybovat.
- Artuš Tak, a teď už běž.
- Gareth */se zdráhá/* No dobrá, už jdu.
- Artuš Zapomněl sis tu meč! */Chce mu hodit meč/*
- Gareth Meč si s sebou nevezmu. Nechtěl bych totiž... myslím, kdyby měl přece jen přijít...
- Artuš Ty myslíš, že přijde sir Lancelot a královnu osvobodí?
- Gareth Kdybych byl sirem Lancelotem, přišel bych a královnu Ginevru osvobodil.

Artuš */vzrušeně/* Kdyby tak přišel! Kdyby tak přišel! Taky jsem už na to myslel! */Chytne sira Garetha, chce ho k sobě strhnout, obejmout/*

Gareth */je zmaten, zvolá/* Ať žije král! */Běží ke schodům/*

Artuš Dej pozor, sic spadneš ze schodů!

/Gareth prchá pryč. Král Artuš rozhrne odhodlaně záclonu a postaví se k oknu. Neodvažuje se ale pohlédnout dolů. Stojí s odvrácenou hlavou. Vrací se sir Kay/

Artuš Co tam teď dělají?

Kay Modlí se.

Artuš Musíme se taky modlit!

Kay Teď se dívá nahoru!

Artuš Proboha! Vidí mě? */Křčí se/*

Kay Nejsi přece u okna, klečíš. Tak tě nemůže vidět.

Artuš Nemohu vstát. Bolí mě v kolenou.

Kay Mám ti pomoci, králi? Pořád se ještě dívá nahoru. Zrovna ji přivazují ke kůlu.

Artuš Ach, nemohu vstát.

/Pokouší se vstát, znovu upadne. Kay ho vyzdvihne, teď se král musí podívat dolů/

Nemohl jsem dělat nic jiného, Kayi! Musel jsem ji odsoudit!
Spravedlnost, rozumíš, Kayi!

Kay Rozumím.

Artuš Zákon musí být dodržen, rozumíš! Z principu.

Kay Rozumím.

Artuš Tam vzadu vidím na nebi oblak prachu. Vidiš ho, Kayi?

Kay Née, nic nevidím.

Artuš Je to prach nebo nějaká koule? Ano, je to koule, která se valí z kopce. Zlatá koule!

Kay Co jen to vidíš?

Artuš Lancelot! - Kayi, to je Lancelot!

Kay Nevěřím.

Artuš Je to Lancelot! Věděl jsem to!

Kay */běží pryč/* To musím dolů!

Artuš Garethe, měli jsme pravdu!

/Sir Mordred pádí se vzrušeným křikem, meč v obou rukou před sebou, dolů ze schodů. Pokřik. Hluk boje/

Zpěvák Tu unesl rytíř Lancelot
tu čarokrásnou paní
Robátka v spánku jímál třas
v plameni vzdouval se jí vlas
vlál modrý závoj za ní

A na krátkou půlhodinku
svět celičkový potemněl
a než přešlo slunce nadhlavník
prošel se po poli zahradník
a posbíral šest těl

/Ticho/

Když bylo po boji, rozléty se veřeje bran a dovnitř byli sneseni mrtví.

- I Gareth zasténal král. A civěl přes zábradlí dolů na chlapcovu mrtvolu, kterou směrem k němu sir Mordred vyzdvihoval s obličejem zkřiveným námahou. Artuš nebyl schopen odvrátit zrak, a sir Mordred stál a ačkoliv neměl síly nazbyt, držel v rukou mrtvolu ve výšce po celou hodinu.